

- 8) Земская Е.А. Словообразование как деятельность. М.: Наука, 1992.- 221 с.
- 9) Кубрякова Е.С. Типы языковых значений. Семантика производного слова.-М.:Наука,1981.-200с.
- 10) Кубрякова Е.С. Словосложение как процесс номинации и его отличительные формальные и содержательные характеристики // Теоретические основы словосложения и вопросы создания сложных лексических единиц. - Пятигорск: ПГПИИЯ, 1988.-С. 3-23.
- 11) Мешков О.Д. Словосложение в современном английском языке: Учеб. пос. для ин-тов и фак-тов иностранно яз.-М.: Высш. шк., 1985.- 187 с.
- 12) Роль человеческого фактора в языке: Язык и картина мира / Б.А.Серебренников, Е.С.Кубрякова, В.И.Постовалова и др.- М.: Наука,1988.-216 с.
- 13) Степанова М.Д., Фляйшер В. Теоретические основы словообразования в немецком языке: Учебное пособие.- М.: Высшая школа, 1984.- 264с.
- 14) Fleischer W., Barz I. Wortbildung der deutschen Gegenwartssprache.- Тьbingen: Niemeyer , 1998. - 382 S..
- 15) Kobler-Trill D. Das Kurzwort im Deutschen. Eine Untersuchung zu Definition, Typologie und Entwicklung. – Тьbingen: Niemeyer, 1994. - 238 S.

The article deals with the problem of theoretical background for word-formation meaning of compound nouns with a compressed component, the basic word formation meanings of the given compound nouns are viewed. The author pays his attention to the most productive semantic models of the given compound nouns with a compressed component.

Key words: word formation meaning, compound nouns with a compressed component, semantic models

Л.Г. Гажук-Котик

ДИАЛЕКТНА СПЕЦИФІКА ПРОСТИХ ЧИСЛІВНИКІВ БУКОВИНСЬКИХ ГОВІРОК (лінгвогеографічний аспект)

Стаття продовжує цикл публікацій автора з діалектної словозміни української мови. У лінгвогеографічному плані розглянуто діалектні особливості використання форм простих числівників у буковинських говірках.

Ключові слова: говірка, варіант, діалектна форма, словозміна.

У буковинських говірках прості числівники мають чимало відмінностей як у фонетичному оформленні, так і в системі відмінювання. Опис цих відмінностей в діалектологічному аспекті представляє значний інтерес.

Числівник *о'дин* на досліджуваній території в називному відмінку однини має шість фонетичних варіантів: *о'ден, о'дин, во'ден, jefij'den, j'i'din, o'd'i'єn*. Форма *о'ден* характерна тільки для буковинсько-надпрутських говірок (нас. п. 1-3, 14-15, 19-33, 37-39, 41-46, 48-49, 52-54, 57-58, 60-64, 74, 76-78, 86, 89а-93, 98-99, 101, 104, 111-118, 120-121, 124-125, 130-133, карта №66)¹. У цьому фонетичному варіанті маємо у другому складі голосний [e] на місці нормативного [и], що пояснюється обниженням голосного [и]→[e]. Крім буковинських говірок, ареал цього варіанту продовжується на території сусідніх покутських говірок, а також у Південній Буковині.

Форма *о'дин* у говірках Північної Буковини засвідчується спорадично: і має своє продовження в наддністрянських говірках, а також є нормативною формою сучасної української літературної мови, під впливом якої поширилась маргинально і в буковинських говірках (нас. п. 25, 35-37, 54, 59, 77, 89, 100, там же). Повна відсутність диференціації цього числівника спостерігається у полтавських говірках, де “ця форма функціонує цілком послідовно в усіх населених пунктах, без жодного відхилення” [2,193].

Для гуцульських говірок характерним є фонетичний варіант *о'd'i'єn*, де у другому складі маємо трифтонг [i'є], вимова якого в екскурсії починається з елемента голосного [i], далі змінюється в [и] і завершується обниженням [e] (нас. п. 109-110, 122, 127-129, 134-136, там же). Продовження цього ареалу маємо в гуцульських говірках Косівського та Верховинського районів Івано-Франківської

¹ Тут цифри в тексті позначають нас. п. Буковини за К.Ф.Герман. Атлас українських говірок Північної Буковини. Словозміна. Службові слова. Т.ІІ. – Чернівці: Прут, 1998. - 215 с.

області, а також у гуцульських говірках Сучавського повіту Південної Буковини та в Мараморощині на території Румунії. А варіант, нефіксований на досліджуваній території, *од'ен* – засвідчений І.Робчуком в деяких гуцульських і буковинських україномовних говірках Румунії [11, 120]. В українських говірках Польщі дослідники виявили форму *єдін* [9, 209].

У східній частині буковинських говірок та в подільських говірках Північної Бессарабії поширеною формою числівника *один* є його фонетичний варіант *je'ден* [ji'den] з приставним приголосним [j], який з'явився внаслідок впливу наддністрянських говірок (нас. п. 40, 50-51, 55-56, 79-82, карта № 66). Цей ареал має продовження в Тернопільській області (нас. п. 3-13, там же), у подільських (нас. п. 16-18, там же) та в українських говірках Північної Молдови (нас. п. 94-96, 105-107, там же). На захід від цього регіону у буковинських говірках ця форма засвідчується три рази, а саме у населених пунктах Слобода та Зелений Гай Новоселицького району і в Банилові-Підгірному Сторожинецького району, що пов'язано також з певними історичними обставинами. В українських говірках Закарпаття, на думку Й.Дзендзелівського найпоширенішою є фонетичний варіант *je'ден*, що “являє собою рефлекс спільнослов'янського * *jedьнь*, з якого пізніше утворилося *єдинь*, а з останнього після переходу *є>о* постало *один* [6,8]. І.Верхратський у бойківсько-надсянських говірках описав таку ж форму, тільки з іншим наголошування - '*єден* [3, 74].

Варіант *ji'dин* засвідчений тільки як паралельна форма на досліджуваній території маргинально в говірці с. Берегомет Вижн. р-ну (вживається паралельно з формою *один*) та у говірці с. Турятка Глиб. р-ну (паралельно з формою *один*) [див. АУМ, карта № 225].

У Новоселицькому та Хотинському, а також у західній частині Кельменецького районів прослідковується вживання форми з приставним приголосним [в]: *во'ден* (нас. п. 47, 65-73, 91, 93а, там же) та окремим острівцем у Сторожинецького району (нас.п.119, там же), що пояснюється впливом з боку подільських говірок. Порівн.:

Н. <i>во'ден</i>	Д. <i>вод'ному</i>	О. <i>вод'ним</i>
Р. <i>вод'ного</i>	З. <i>вод'ного, во'ден</i>	М. (на) <i>вод'ному, вод'нтім</i>

Такі варіанти, як *у'ден, йі'дан, йден* [12, 144], а також *йі'дон, о'дон* [АУМ, карта №225] не виявлені в українських говірках Північної Буковини.

Числівник *два* по всій досліджуваній території має форми, які збігаються з літературною нормою. З історії дослідження числівника в українській мові М.П.Івченко зазначає близькість відмінювання іменників чоловічого роду і форми іменників середнього роду, в результаті чого закріпилась форма *два* замість *дві* у середньому роді [8,54], у російській мові Л.Н.Дровнікова зазначає, щодо давнього розрізнення за родами: *два* – чоловічого, *дві* – жіночого і середнього не фіксується уже в XIII ст. На думку дослідниці, використання форми *два* у середньому роді є 1) результатом однакових форм відмінювання іменників чоловічого і середнього роду; 2) втрата категорії двоїни [7, 5].

У говірках верхньої Надборжавщини вживається специфічна особово-чоловіча форма цього числівника, яка не зазначена на досліджуваній території як *двай'е* [10, 45], яка може виступати в інших закарпатських говірках варіантами: *давайе, давайи, дай* [6, 12].

Орудний відмінок цього числівника виступає у двох виявах: *дво'ма*, який є найбільш поширеним та варіант *дву'ма* – фіксований поодинокі у буковинських говірках перехідних до гуцульських (говірки сс. Вижниця, Берегомет Вижницького р-ну та Селятин Путильського р-ну). Вживання таких варіантів як *дву'ма* та *дві'ма* не зазначено на досліджуваній території на відміну від інших українських говірок [див. АУМ, карта №226]. Що ж до останньої форми *дві'ма*, то слід зазначити її відповідність старій формі *двѣма*. Фонетично споріднений варіант цього числівника *двою* окремо не виступає, його можна спостерігати лише у складних словах – *двоюрідний* [12, 144].

Числівник *три* в О.в. буковинських говірок перехідних до гуцульських говірок має закінчення *-ума*: *три'ма*. Усі решта відмінкових закінчень є аналогічні літературно-нормативним. Такі старовинні утворення чоловічого роду, як *триїе* (порівн. д-р. *триє*) з фонетичними різновидами *триїе, трѣїе, трыїе, тріїе, триїе* на досліджуваній території не зазначені на відміну від говірок Закарпаття [10,45], [6,15]; *тре"* - у непрямих відмінках з твердим *р* говірок західної Волині та на Львівщині: *трох, тром, трома, трума* [12, 144].

Кількісний числівник *чо'тури* має на досліджуваній території дві форми: *'итири^е* (*'итир'і*), *чо'тири^е*.

Форма *'итири^е* є домінантним варіантом, який вживається по всій території – це і буковинсько-надпрутські, буковинські говірки перехідні до гуцульських, гуцульські, буковинські перехідні до наддністрянських та буковинські перехідні до подільських ця риса також спостерігається (див. карта №69, там же). Утворення такої форми, ймовірно, слід розглядати як

результат втрати голосного [о] першого складу, після чого утворюється форма *'чтири* (порівн. польське *'cztery*). Далі під впливом наступного [т] африката [ч]= [тш] втратила проривний елемент [т] і перетворилась у [ш]: *чо'тири*→ *'чтири*(=*штири*)→ *'штири*^е. Втрата проривного елемента [т] африкати є наслідком регресивної дисиміляції.

М'який варіант до вищезазначеної форми *'штур'і* фіксований на території українських говірок Північної Буковини маргинально – це буковинсько-надпрутські говірки (говірка с.Рингач Нов.), у гуцульських говірках (с.Дихтинець, с.Селятин Пут. р-ну) та говірки Північної Бессарабії (говірки с.Росошани, с.Іванівці Кельм. р-ну) [АУМ, карта №227].

Форма *чо'тири*^е утворює компактний ареал у подільських говірках Північної Бессарабії, звідки поширюється на захід області в буковинські говірки (нас. п. 22, 23, 27, 29, 30, 33,35, 36, 37, 39, 40, 41, 42, 44, 46, 47, 49, 53-56, 60, 61, 63, 67а, 70, 74, 78-82, 89, 90, 91, 93, 101, 102, карта №69). На території поширення буковинських говірок форми *'штири*^е-*чо'тири*^е здебільшого перемежуються, в багатьох говірках обидві форми вживаються паралельно (див. нас. п. 22, 23, 30, 41, 42, 44, 53, 60, 63, 67а, 70, 89, 90, 91, 93, 101, 102, там же). Більш давньою і «своєю» на досліджуваній території є форма *'штири*^е. Форма *чо'тири*^е швидко поширилася під впливом української літературної мови. Такі ж форми, але з більш твердою вимовою звука [ы] фіксує І.Верхратський у лемківських та бойківсько-надсянських говірках: *ш'тыри* і *чо'тыри* [3, 42]; *штыре* і *штырі* [4, 171].

Крім форм, які зазначені на досліджуваній території, у говірках Закарпаття відомі й такі варіанти як *чоты'ре* [10, 45], а ще *чотирэ*, *чоти'рэ*, *чотыри*, *четыри*, *четыры*, *четыро*, *чэтыри*, *читыри*, *чытыри*, *чутыри*, *чыты'ро*, *чытыры*, *чфты'р'о*, *ш'отыро* та *ш'ш'отыро* [6, 15]; у Сокальському районі Львівщини *ш'те"р"* [12, 144]; в інших українських говірках *че'тири*, *чо'тур'і* [АУМ, карта №227].

Варіанти, які не фіксуються на досліджуваній території відзначено в українських говірках Румунії такими різновидами: *чо'тыри*^е (закарпатські говірки Румунії), *шт'ири*^е (гуцульські та буковинські говірки Румунії) та *чутірі*, *четыргі* (степові говірки Румунії) [11, 120]; в українських говірках Польщі: *штыры* (надсянські говірки Польщі) [9, 209].

Орудний відмінок однини числівника *чо'тири*^е представлений сімома варіантами, які більшою або меншою мірою поширені по всій досліджуваній території – це *чоти'р'ма*, *чоти'рг'ма*, *чоти'рго'ма*, *шти'р'ма*, *шти'рг'ма*, *шти'рго'ма* та *шти'рг'ми* засвідчені по всій території.

Форма *чоти'р'ма* поширена найбільш у буковинсько-надпрутських говірках, буковинських перехідних до гуцульських та у буковинських з деякими рисами подільських (нас. п. 20, 27, 33, 37, 49, 63, 80, 81, 86, 89, 90, 98, 101, 111, 112, 114, 124, 129, карта №90). М'який варіант попередньої форми - *чоти'рг'ма* засвідчений найбільше на території буковинських говірок з деякими рисами наддністрянських та подільських, маргінально на іншій досліджуваній території (нас. п. 24, 28,29, 30, 35, 36, 39, 41, 42а, 47, 52, 53, 54-56, 59, 61, 62, 63а, 70, 78, 79, 80а, 82, 91, 99, 102, 110, 115, 119, 120, 125, 133, там же).

Форма з інтервокальним голосним [о] в закінченні - *чоти'рго'ма* утворює компактний ареал в подільських говірках Північної Бессарабії, а саме на Хотинщині та у Кельменецькому районі говірки с.Вартиківці (див. нас. п. 31, 66, 67, 67а, 74, там же). Один раз ця форма фіксована й у говірці с. Репужинці Заставнівщини (нас.п.22, там же).

Шти'р'ма – такий варіант поширений найбільш у буковинських (буковинсько-надпрутських) говірках, на іншій досліджуваній території вона фіксується поодинокі (див. нас. п. 21,25, 32, 40, 46, 48, 50, 68, 75, 88, 122, 130, 131, там же).

У буковинських (буковинсько-надпрутських) та буковинських з деякими рисами гуцульських та наддністрянських говірок фіксований м'який варіант попередньої розглянутої форми - *шти'рг'ма* (нас. п. 23, 26, 42, 43, 44, 45, 60, 64, 65, 71-73,77, 89а, 92, 100, 109, 113, 115-118, 121, 123, 127-128а, 132, там же). І лише у двох буковинських говірках - у говірці с. Вашківці Вишницького району та у говірці Стрілецький Кут Кіцманського району фіксований варіант - *шти'рго'ма*. Форму з твердим приголосним [р] - *шти'ро'ма* на досліджуваній території не зафіксовано, хоча за межами вона вживається (див. карту №70).

У буковинсько-надпрутських говірках фіксуємо ще й форму *шти'рг'ми*, яка не вживається в інших говірках досліджуваної території (див. нас. п. 41а, 26, там же).

Отже, найбільш поширеними формами орудного відмінка однини числівника *чо'тири*^е є форми: *чоти'р'ма*(*чоти'рг'ма*), *шти'рг'ма*, менш вживаними - *чоти'рго'ма*, *шти'р'ма*, *шти'рго'ма*, *шти'рг'ми* .

Як бачимо, словозміна числівника *чо'тури* на території Північної Буковини в українській говірках багатоваріантна, специфіка вживання цього числівника залежить від особливостей тієї чи іншої говірки.

Кількісний числівник *п'ять* на території досліджуваного регіону має дві форми - *п'єкт* і *п'якт*.

Форма *п'єкт* характерна для всіх гуцульських і сусідніх з ними буковинських, де ця риса утворює суцільний ареал (буковинські говірки Глибоцького району, буковинські говірки перехідні до наддністрянських). У буковинських говірках перехідних до подільських та в подільських говірках Північної Бессарабії часто вживаною є форма *п'якт* (див. карту №76).

Числівник *шість* також виявлений двома варіантами на досліджуваній території: *'ши^{bi}скт* - гуцульські говірки і *'штіскт* всі буковинські і подільські говірки Північної Бессарабії.

В українських говірках Румунії фіксовані й такі варіанти: *шыстт(кт)*, *штісцт*, *шестцт* [11, 120]. В українських говірках Північної Буковини простежено функціонування форм Р.в. та М.в. числівників типу *п'ять*, *шість* і т.д. Ці форми виступають з фонетичними видозмінами в корені: *пйаттох* (і *пйіттох*, *пйеттох*), *штісттох* (і *шысттох*). У інших говірках форми непрямих відмінків ці числівники можуть мати і з твердим *т*: *пйаттох* // *пйітох*, *патох* //, *пйітом*, *пйатома*, *пйіма*, *шістох*, *шістом* [12, 144].

Числівники *сім*, *вісім* не мають розрізень щодо структури та словозміни форм. І відповідають літературно-нормативним варіантам. У говірках Закарпаття числівник *вісім* представлений багатоваріантно. Порівн.: *вісем*, *віс'ам*, *вус'ім*, *вус'ам*, *в'с'ьм*, *в'с'ам*, *в'с'ім*, *вус'ем*, *ус'ім*, *в'с'ем*. Дослідник не тільки точно вказує вживання їх, але й цікаво обґрунтовує походження тієї чи іншої форми [6, 18].

Українські говірки Румунії фіксують такі варіанти, як *'угсім* та *'воссім* (степові говірки Румунії) [11, 121].

Числівники *дев'ять*, *десять* на досліджуваній території мають форми *'деўйект* і *'деўйякт*; *'дестект* і *'дестякт*. Форма *'деўйект*, *'дестект* характерна здебільшого для буковинсько-надпрутських, буковинських перехідних до подільських та гуцульських говірок. Другий варіант форм - *'деўйякт*, *'дестякт* поширений здебільшого в буковинських перехідних до подільських говірках.

У закарпатських говірках фіксовані й такі варіанти: *дивйат'*, *д'євйат'*; *дис'ат'*, *дкс'ат'*; *дквйкт'*, *дкс'кт'*, а також форми з епентетичним л після в: *дквл'кт'*, *дквл'кк'* [6, 18].

Числівники від *п'яти* до *десяти* можуть мати невідмінювану парадигму. У мовленні носіїв в говірках можна зафіксувати: *Рука'вицгі з пйатт 'налцгііу* (Лашківка, Кіцм.). *Вгід 'вгісім л'іт по'чав хо'дити* (Турятка, Глиб.). *Ск'інчив 'пгісла 'штістт 'рокгів* (Зелена, Кельм.). *Дест до 'дестякт літ був у свгітах* (Банілів Підгірний, Вижн.).

Отже, на підставі картографічних даних можемо констатувати, що на території буковинських говірок спостерігається велика варіативність форм числівників. При дослідженні системи відмінювання простих числівників, слід зазначити, що при використанні різних фонетичних форм того чи іншого числівника витворюється й інша система відмінювання, яка й підкреслює його територіальну специфіку вживання. І в наш час цей процес не завершився, постійно змінюється, удосконалюється як у формотворчій системі числівника, так і в словозмінній.

ЛІТЕРАТУРА

1. Атлас української мови. В 3-х тт. - Т. II. - Волинь, Наддністрянщина, Закарпаття і суміжні землі: К.: Наукова думка, 1988. – 520 с.
2. Ващенко В.С. Полтавські говори. Харків: Харк. ун-т, 1957. – 539 с.
3. Верхратський І. Про говір долівський // Зап. наук. т-ва ім. Шевченка. – Т. 35-36. – Вип. III - IV. Львів– 1900. – С.1-128.
4. Верхратський І. Говір Замішанців // Збірник філологічної секції Наукового товариства ім. Т.Г. Шевченка. – Львів: Друк. наук. тов, 1894. – Т.3. – С.153-210.
5. Герман К.Ф. Атлас українських говірок Північної Буковини. Словозміна. Службові слова. – Чернівці: Прут, 1998. – Т.II. – 215 с.
6. Дзендзелівський Й.О. Спостереження над системою числівників говірок Закарпатської області // Діалектологічний збірник. – Ужгород: Наукові записки Ужгородського університету. - Вип.1. - Т.14, 1955. - С.7-80.
7. Дровникова Л.Н. Из истории имен числительных в русском языке. Автореф. дисс.... канд. филол. наук. – М.: МГУ, 1959. – 17 с.
8. Івченко М.П. Числівники української мови. – К.: КДУ, 1955. – 144с.
9. Лесів М. Українські говірки у Польщі. - Варшава: Український архів, 1997. – 496 с.

10. Німчук В.В. Словотвір числівників у верхньонадборжавських говірках // Діалектологічний бюлетень. - Вип. 8. - 1961. - С.44-56.
11. Робчук І. Студії і статті. Бухарест: Мустанг, 1999. – 288с.
12. Шило Г.Ф. Південно-західні говори УРСР на північ від Дністра. - Львів. 1957. – 254 с.

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ

Брич. – Бричанський район Молдови
 Борщ. – Борщівський район Тернопільської області
 Вижн. – Вижицький район Чернівецької області
 Глиб. – Глибощький район Чернівецької області
 Город. – Городенківський район Івано-Франківської області
 див. - дивись
 Донд. – Дондюшанський район Молдови
 Дун. – Дунаєвський район Хмельницької області
 Жаб. – Жаб'ївський (Верховинський) район Івано-Франківської області
 Зал. – Заліщицький район Тернопільської області
 Заст. – Заставнівський район Чернівецької області
 Кам.-Под. – Кам'янець-Подільський район Хмельницької області
 Кельм. – Кельменецький район Чернівецької області
 Кіцм. – Кіцманський район Чернівецької області
 Кос. – Косівський район Івано-Франківської області
 М.в. – місцевий відмінок
 Мур.-Кур. – Мур-Курилівський район Вінницької області
 нас.п. – населений пункт
 Нов. – Новоселицький район Чернівецької області
 Нов.-Уш. – Новоушицький район Хмельницької області
 Окн. – Окницький район Молдови
 Порівн. – порівняти
 Пут. – Путильський район Чернівецької області
 р-н – район
 Р.в. – родовий відмінок
 сс. – села
 Снят. – Снятинський район Івано-Франківської області
 Сок. – Сокирянський район Чернівецької області
 ст. – століття
 Стор. – Сторожинецький район Чернівецької області
 Хот. – Хотинський район Чернівецької області

ПОРЯДКОВИЙ ПОКАЖЧИК НАЗВ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТИВ

1. Чернятин Город.	44. Юрківці Заст.
2. Дзвиняч Зал.	45. Валява Кіцм.
3. Більче-Золоте Борщ.	46. Ржавинці Заст.
4. Винятинці Зал.	47. Недобоївці Хот.
5. Новосілка Зал.	48. Каплівка Хот.
6. Гермаківка Борщ.	49. Перківці Кельм.
7. Іване-Пусте Борщ.	50. Мошанець Кельм.
8. Оринин Кам.-Под.	51. Ленківці Кельм.
9. Голосків Кам.-Под.	52. Бузовиця Кельм.
10. Маків Дун.	53. Іванівні Кельм.
11. Борсуки Нов.-Уш.	54. Шебутинці Сок.
12. Богданівна Зал.	55. Вітрянкa Сок.
13. Кудринці Борщ.	56. Білоусівка Сок.
14. Колибаївка Кам.-Под.	57. Вовчківці Снят.
15. Китайгород Кам.-Под.	58. Потічок Снят.
16. Вахнівці Нов.-Уш.	59. Кліводиn Кіцм.
17. Рівне Мур.-Кур.	60. Малий Кучурів Заст.
18. Хоньківці Мур.-Кур.	61. Горошівці Заст.
19. Торговиця Город.	62. Ошихліби Кіцм.
20. Бабин Заст.	63. Лашківка Кіцм.
21. Кострижівка Заст.	63а. Ставчани Кіцм.
22. Репуженці Заст.	64. Шубранець Заст.

23. Василів Заст.	65. Чорнівка Нов.
24. Брідок Заст.	66. Грозинці Хот.
25. Киселів Кіцм.	67. Малинці Хот.
26. Кадубівці Заст.	67а. Клішківці Хот.
27. Товтри Заст.	68. Рідківці Нов.
28. Вікно Заст.	69. Санківці Хот.
29. Баламутівка Заст.	70. Керстинці Хот.
30. Рухотин Хот.	71. Пашківці Хот.
31. Рашків Хот.	72. Ярівка Хот.
32. Рукшин Хот.	72а. Жилівка Нов.
33. Хотин Хот.	73. Лівинці Кельм.
34. Вороновиця Кельм.	74. Вартиківці Кельм.
35. Грушівці Кельм.	75. Нелипівці Кельм.
36. Комарів Кельм.	76. Росошани Кельм.
37. Молодове Сок.	77. Вашківці Сок.
38. Стара Ушиця Нов.-Уш.	78. Шишківці Сок.
39. Кормань Сок.	79. Романківці Сок.
40. Ломачинці Сок.	80. Гніздівці Сок.
41. Малятинці Кіцм.	80а. Олексіївна Сок.
41а. Шишківці Кіцм.	81. Сокиряни Сок.
42. Веренчанка Заст.	82. Волошкове Сок.
42а. Суховерхів Кіцм.	83. Шешори Кос.
43. Заставна Заст.	84. Кобаки Кос.
85. Джурів Снят.	111. Черешенька Вижн.
86. Банилів Вижн.	112. Берегомет Вижн.
87. Вашківці Вижн.	113. Луківці Вижн.
88. Неполоківці Кіцм.	114. Мигове Вижн.
89. Шипинці Кіцм.	115. Стара Жадова Стор.
89а. Лужани Кіцм.	116. Клинівка Стор.
90. Стрілецький Кут Кіцм.	117. Нові Бросківці Стор.
91. Рингач Нов.	118. Кам'яна Стор.
92. Котелеве Нов.	119. Снячів Стор.
93. Подвірне Нов.	120. Луковиця Глиб.
93а. Зелена Кельм.	121. Горбівці Глиб.
94. Білявинці Брич.	122. Усть-Путила Пут.
95. Ходорівці Брич.	123. Банилів-Підгірний Стор.
96. Липник Окн.	124. Михайлівка Глиб.
97. Соколівка Кос.	125. Тарашани Глиб.
98. Іспас Вижн.	126. Довгопілля Пут.
99. Коритне Вижн.	127. Дигтинець Пут.
100. Нижні Станівці Кіцм.	128. Яблуниця Пут.
101. Драчинці Кіцм.	128а. Сергії Пут.
102. Свобода Нов.	129. Долішній Шепіт Вижн.
103. Зелений Гай Нов.	130. Кам'янка Глиб.
104. Ширівці Брич.	131. Черепківці Глиб.
105. Михайляни Брич.	132. Старий Вовчинець Глиб.
106. Верхні Холохори Брич.	133. Турятка Глиб.
107. Чернолівка Окн.	134. Шепіт Пут.
108. Криворівня Жаб.	135. Селятин Пут.
109. Розтоки Пут.	135а. Плоска Пут.
110. Виженка Вижн.	136. Руська Пут.

The article goes on the series of the author's publications in the dialect's word meaning change of Ukrainian language.

The dialect's peculiarities of using the forms of simple numerals in patois of Bucovina are considered in the linguistic and geographical plan.

Key words: a patois, a variant, the dialect's form, word meaning change.